

CLEVELANDSKA "AMERIKA"
Edini sl. dvo-tednik v Ameriki
Izdaja: Slov. tiskovna družba Amerika.

Izhaja v torek in petek.
Naročnina:
ZA AMERIKO \$2.00
ZA EVROPO \$3.00
ZA CLEVELAND po pošti... \$2.50
Posamezne številke po 3 cente.

Vse pošiljave, pisma, dopisi in denarne nakaznice (Money Orders), naj se pošiljajo na:
Tiskovna družba "AMERIKA"
6119 St. Clair Ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

Dopisi brez podpisa in obsegajoči osebno polemiko, se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

"Clevelandskaja AMERIKA"
The Leading Slo. Semi-Weekly
Issued Tuesdays and Fridays.
— Published by —
The AMERIKA Publ. Co.
6119 St. Clair Ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

Subscription \$2.00 a year.

Read by 15,000 Slovenians (Kreiners) in the City of Cleveland and elsewhere.

Advertising rates on request.
Tel. Cuy. Central 7387-R.

"Entered as second-class matter January 5, 1909, at the post office at Cleveland, Ohio, under the Act of Mar. 3, 1879."

No. 76 Fri. Sept. 24 '09 Vol. 2

CLANKI.

VOJSKA V ZRAKU.

Eroplan je že pred sodiščem. To je važen dokaz, da je prestal čas preizkušanj. Da bodo čitatelji umeli ime eroplan in ga ne bodo zamenjali z "luft-balonom", naj omenimo, da se pri eroplanu ne rabi plina ali kakega balona. Eroplan je zbit iz lesa oziroma jekla, ter je težji kot zrak. Posnet je po peruti ptice. Navadno ima več kril ali peruti, ki režejo zrak z gotovo hitričo in v gotovi smeri. Goni ga motor oziroma stroj na bencin.

Ako bi eroplan ne bil brez koristi, bi se iznajditelji gotovo ne ozarili zanj. Wright brata, Orville in Wilbur, sta ravnokar vložila tožbo proti zrakoplovni družbi v New Yorku, da bi se ji prepovedalo razkazovati in rabiti eroplan po Curtiss-ovem modelu, ker ba je krši Wrightove patente.

To je torej prva tožba za eroplan med dvema najbolj ugodnima ameriškim zrakoplovcema. Zanima se zanjo čeli svet, zlasti še, ker je Curtis odnesel mednarodno kupo z zadnje tekme pri Reims. Obravnava bo tudi pokazala razne vrste patente, ki so bili vzeti v Washingtonu in dognala, kdo je prvi našel razne ravnotežne priprave, ki se rabijo pri mnogih eroplanih.

Wright b oedbržkone trdil, da je Curtiss ukradel te njegove priprave. Da se pa pole eroplana bolje razume, si ga lahko predstavljamo kot veliko ploščo ali desko, ki leti po zraku, in sicer tako, da ga zračni pritisk od spodaj drži nad zemljo.

Opazujmo le "lintverne", ki jih spuščajo otroci v zrak. Ti gredo navzgor samo, če se vlečejo proti vetru. Ako si mislimo, da je pri eroplanu "propeler", ki ga vleče naprej, si lahko predstavljamo letalni stroj. Toda težava je, držati eroplan v ravnotežju, da gre vedno enakomerno naprej, da se ne vrtili in ne zažene vodnika na tla. Predstavljajmo si lahke čoln na vodi kadar je lahke veter in ga hoče preobrniti na drugo stran odkoder pihja najhujša sabrodar se zna nagibati na ono stran, odkoder pihja najhujša sapna. Tako bi se morali tudi zrakoplovec telovaditi po zraku.

"Črez stepe"

Pripovedka kapitana R. Spisal: H. Sienkiewicz.
Preradil za "Clevelandsko Ameriko" Podravski (Nadaljevanje).

O polnoči so mule jele cviliti in se upirati, eno uro pozneje je tabor (karavana) obstal kajvečina živalij se je bila vlegla na tla. Ljudje so poskušali jih vzdigniti, toda ni se jim posrečilo. Vso noč nihče ni zatislil očesa. Ob prvih solčnih žarkov je naš vid poletel poželjivo v daljavo... toda ni našel ničesar....

Kakor daleč je oko segalo, se je razprostirala črna, žalujoča puščava, enakolična in zamolčila, odrezana po neki surovi črti od vidnokroga; po večerjanskem gorovju ni bilo več niti sledu.

Ljudje so kar okameneli; meni pa je zlotobni izraz: "fata morgana" pojasnil vse, toda ob enem me je tudi pretresel od mozga v kosteh. Kaj je bilo storiti? Ali iti dalje? In ako se ta požgana planjava raztega še na stotine milj? ali bodo mule sposobne prehoditi to pot nazaj, ako krenemo le še dalje?

Nisem smel v resnici poseči do dna tega brezna, nad čegar obrežjem smo stali vsi. Hotel pa sem vendar le vedeti, česar se imam držati. Vsedši se torej na konja, sem odrinil naprej in si raz bližnjega griča ogledal široko krajino. Skozí daljevid sem zagledal v daljavi nekako zelenkasto pasmo; ko smo pa črez eno uro dospeli na mesto se je pokazalo, da je bila to mlaka, ob katere obrežju ogenj ni mogel ugonobiti vsa zeišča; požgana planjava pa se je razprostirala dalje nego je segal pogled in daljevid. Ni bilo pomoči. Bilo je treba vrniti se nazaj in obiti pogorišče. V to svrilo sem obrnil konja. Nadejal sem se, da najdem vozove na onem mestu, kjer sem jih pustil ker sem namreč dal ljudem naročilo, naj me počakajo.

Med tem pa ljudje niso ubogali naročila. Spravili so na noge mule in karavana je odrinila dalje. Na moje vprašanje so mi odgovarjali mračno: "Ondi je gorovje in tjekaj pojdemo!"

Nisem niti poskušal jih ovirati, ker sem videl, da je ni moči, ki bi pridržala te ljudi. Bil bi se nemara z Liliano vrnil sam, toda tudi mojega voza več ni bilo in Liliana se je odpeljala s teto Atkins.

Torej smo šli naprej. Zaovč je nastala noč in ž njo vred prisiljen počitek. Nad začrnelo stepe je priplaval velik rudast mese in razsvetlil daljavo, še zmerom takisto črno. Drugo jutro je le zgolj polovica voz se mogla odriniti, zakaj pri ostalih so pocepale mule. Vročina po dnevu je bila strašanska.

Solčni žarki ogrevani od oglja, so prenasieevali ozračje z ognjem. Potoma nam je eden od naših bolnikov v strašnem krču umrl, a nihče se ni pobrinil za njegov pogreb. Položili smo ga na stepe in odrinili dalje. Voda v veliki mlakuzi, pri kateri sem bil večerjaj, je poživila za trenutec ljudi in živali, toda ni mogla jim vrniti moči. Mule že v teku šest in trideset ur niso dobile niti stebila trave, marveč so se hranile zgolj s slamom, ki so jo pulile raz vozov, a končno je jelo celo te že pri-manjkovati. Dalje svoje potovanje smo zaznamovali z njih trupi in tretji dan je ostala živa samo še ena mula, katere sem se polastil s silo, da jo je rabila Liliana. Vozovi in na njih orodje, s katerim bili smo namenjeni si pridelovati v Kaliforniji kruh, so ostali na tej na vse veke prokleti puščavi. Vsi, izvenšili Liliano, smo šli peš. Kmalu pa nam je nov sovražnik pogledal v oči in to je bil glad. Del živeža je bil ostal na vozovih, to pa, kar je sleherni mogel nesti, se je že povzilo. Med tem pa okrog nas, razun

nas, ni bilo nikakega živega bitja. Jaz edini v vsem taboru sem se imel suhar in kos osoljenega mesa, toda shranil sem ju za Liliano ter bil pripravljen raztrgati na kosce slehrnega, ki bi bil poželel te hrane od mene. Pa tudi sam je nisem jedel. A ta grozna planjava se je razprostirala brez konca.

Kakor bi hotela povečati naše muke, prikazala se je v poludnevijh urah "fata morgana" znovič na stepi, kazajoča nam gore, lesove, jezera. Toda noči so bile še strašnejši. Vsi žarki, kar jih je ukradlo po dnevu solnecu oglje, so se izpuhteli iz njega po noči ter napolnovani naša grla s opeklini. V tači noči je eden izmed naših zblaznil in vsedši se na tla, jel se krčevito smejati in ta strašni smeh nas je še dolgo preganjal v temi. Mula, na kateri je jahala Liliana, je tudi padla. Gladni ljudje so jo raztrgali na kosce kakor bi trenil, toda kaj je bilo to za dvesto ljudi?! Minil je dan četrti in peti. Človeška lica so postala nekako podobna pticjim in jeli so sovražno gledati drug drugega. Vedeli so, da se imam živež, vedeli, da zahtevati od mene le eno drobtino, je značilo smrt, torej še nagon življenja je premagoval glad.

(Konec prihodnjic.)

DOPIS.

Joliet, Ill., 18. sept. — Cenj. uradništvo: Sprejmite v Vaš cenj. list te vrstice v odgovor M.A. Zelnjkar. (Priobčimo le, kar ni bilo že v prejšnjih dopisih Ur.) Kaj je pač mislil, ko je 22. avgusta pri seji društva sv. Frančiška St. št. žb govoril zoper gl. odbor in ko je prišel k meni ter mi rekel, da ni treba plačati posebne plače v avgustu, češ saj nam odbor ne moreni. Zakaj se mu sedaj hlina. Lep pristaš Nemaničeve klike.

Očita mi, da sem bil pri več društvih nazadnje pa prišel k dr. sv. Frančiška Sal., št. 29. Preje sem bil pri njem, kot pa on in celo več mesecev zanj plačeval, da ni bil suspendiran. Ako sem ustanovil društvo spadajoče h J. S. K. J., sem to storil na željo in prošnjo tukajšnjih rojakov ne pa z namenom da bi škodilo K. S. K. Jednoti.

Na druge stvari se ni vredno ozirati. H koncu pozdravljam vse člane in članice K. S. K. J. Mihael Wardjan, tajnik dr. sv. Franc. Sal. št. 29.

Smesnice.

Dober izgovor.

Mlad mož ubije v mestu slučajno steklo pritičnega okna in zbeži po ulcah. Gospodar ga doteče in pravi: "Ubili ste pri meni okno!" — "Vem!" odgovori prvi. "Plačajte ga torej!" oglaš je zopet gospodar. "Ne vidite li, da tečem ravno po denar domov?" reče mladenič ter uide v stranske ulice.

Za vsak slučaj.

Neumna žena prinese tri lepe voščene sveče v dar; dve sv. Mihaelu, jedno pa — hudiču. Ker venik, hoteč jo poučiti pravi: "Pa hudič vender ni vredne sveče!" — "Vem, da ne", odgovori žena, "pa človek ne ve, kam pride po smrti, in zato je dobro, da si preskrbi povsod prijateljev."

Kako daleč je solnce.

Jurija Pavliha je nekdo hotel spraviti v zadrego. Bil je namreč nanj hud, ker je spretno odgovarjal vsem vprašanjem. Reče tedaj v pričlo mnogih ljudi: "Prebrisan! Jurij! Ker že vse veš, povej nam še, koliko mačjih repov je treba da bi segli do solnca?" Jurij Pavliha pa se nasmehe in reče: "Ne več nego jednega, če je ta zadosil dolg."

Berača.

Dva berača sta jedla skupaj iz iste skledice; eden je videl drugi je bil step. Dogovorjeno je bilo, da ne smeta naglo grabiti; kdor bi naglo grabil tega sme drugi z žlico udariti po glavi. Ko tako jesta, udari zdajji slepec tovariša po glavi. "Kaj me biješ!" razjezi se ta, "ko že videti ne moreš, če naglo grabim?" A slepec mu reče: "Ker jaz hitim, kar morem, pa me ti vender ne udariš, tedaj si lahko mislim, kako grabiš šele ti!"

KOROŠKO.

Velikovec. Kranjski fantje, ki so se udeležili letošnjih vaj, so se med potjo v Labudsko dolino mudili dva dni v Velikovecu. Vkljub temu, da so pričli popolnoma premočeni v mesto kjer se jim je posebno v "Narodnem domu" kolikor mogoče dobro postreglo, so bili vendar izredno dobre volje. Prepevali so krásne slovenske pesmi, da smo jih vsi poslušali z največjim vesljem. Mislili smo si, kako so pač srečni naši bratje onstran Karavank, kjer imajo take šole, kakor jih je ustanovila človeška pamet, namreč na podlagi materinega jezika; ne pa kakor pri nas na Koroskem, kjer Slovencem vsiljuje ponemčevalne mučilnice nemškona-cionalna zagrizenost. Naši koroski fantje iz šole ne znajo niti ene slovenske pesmi dobro zapeti, pač pa zatulijo pogostokrat nemške tutjke, kdih še razumijo ne ti ne ljudstvo. Tisti pa, ki znajo slovensko peti, se tega niso naučili v šoli, ampak s svojo pridnostjo v izobraževalnih in drugih društvih. O blažena "napredna Koroska."

TELO BODE PovedALO.

Kdor koli pazi na svoje telo, ne bo pregledal najmaršega nerada pri njegovem delovanju. To mu bode dalo priliko, da

bóde na tihem opravil in preprečil v mnogih slučajih nevarno, da ste nervozni. Po lekarnah. Jos. Triner, 1333 - 1339 So Ashland Ave., Chicago, Ill.

Vsakdo ve.

Vsi tisti, ki so poskusili Se-verov Antiseptol, se ujemajo v hvale te antiseptične razkrojine. Priporočajo ga kot ustno izpiralo, za zahle, gobaste, otekle zoprne, zoprni dihi, ranjena in vneta usta, obolele izobe. Rabi se kot grgralo, za otekline, ranjeno grlo, itd. Cena 25 centov; pri vseh lekarnikih. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa.

Royal Blend moka nima tekmeca.

En poiskus vas bode prepričal. Denar nazaj, ako ni popolnoma zadovoljiv.

Velika vreča
Aristos moka
ki jo vam prodamo, prodá še eno vrečo in Vaša trgovina napreduje. Prodajalec na debelo
S. Sheinbart
5387-89 ST. CLAIR AV.
C. odjemalcem naznanjam da sem se preselil iz 3601 St. Clair in bodem imel sedaj vedno večjo zalogo blaga na razpologo tako, da bode vsak v zadovoljnost postržen.

Štev. 1005. — Garantirano tvrdo W. F. Severa Co. pod "Food and Drug Act" dne 30. junija 1906.

Trajen revmatizem,

hromo pleče, trpel vrat, ledvena bol, izvinjeni členki, vsakovrstne oteklino, uljesa, rane, odrge, mišične bolečine in krči — se lečijo s tem, da se nadeva

Severovo Olje Sv. Gotharda

na prizadete dele. To manjša vnetje, prežene bolečino in ustavi nevarnost zastrupljenja krvi vsled kakršnekoli poškodbe. Za razno rabo je to mazilo ter od posebne vrednosti za farmarje, mehanike in delavce. Najboljši obkladek v slučajih boleznih. Cena 50 centov.

NI MOGEL NAJTI PRAVEGA ZDRAVILA.

"Trpel sem na bolečinah v hrbtu in zbadanju v nogah, in dolgo časa nisem mogel najti pravega zdravila. Bolezen se mi je hujšala, dokler nisem poskusil Severovega Olja sv. Gotharda, ki me je rešilo vse bolečine."

Ant. Zencina, Westville, Ill.

Na prodaj pri vseh lekarnikih. Zahtevaj Severovega. Nikar sprejeti nadomestil.

Želodčne neprilike

nastajajo navadno vsled nedostatne prebave, použite hrane. Pojavlja se zapeka, težka prebava, neprebavnost, občutek za bljuvanje, gorečica itd. V vseh taci slučajih se je izkazal

Severov želodčni balzam

za najboljše zdravilo, ki olajša in uteši, zboljša in okrepi bolnika. Mlado moč donša okrevanim in zelo pomaga pozivljati stare ljudi. Najboljši lek za pokvarjena prebavila. Cena 75 centov.

Čuvajte se!

V teh dneh, ko se vreme tako hitro izpreminja, se ljudje v obče premalo čuvajo. Vsled nekoliko pokašljavajo, a seveda jim to ni mnogo mar. Svarimo vas in vam svetujemo, da preženete kašelj.

Severov Balzam za pluća

je ozdravil tisočere ljudi taktih slučajev. Popolnoma neškodljiv je in se je izkazal dragoce-nega pri vsakovrstnih pljučnih boleznih. Najboljše zdravilo dolgotrajni kašelj. Cena 25 in 50 centov.

ZDRAVNIŠKI NASVET DAMO ZASTONJ.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS

(Nadaljevanje.)

"Dajte, mladi, večerje Radovanu!"

"Dajte, mladi, večerje Radovanu!"

Vojak je otvoril pred starcem torbo in privlekel iz nje kos mrzle pečenke.

"Cutaro!" je zamrmral Radovan.

Ko mu je ponudil, jo je prijel s trudnimi rokami, zakašljal in začemokal z ustnicami.

"Se pljuniti ne morem, taka suša! In sedaj to tekla ta zlahtna Epafruditova kaplja po tako grdi, prašni cveti, škoda!"

Odpil je na dušek več kot polovico in se odahnil.

"Epafrudit, ko bi ti vedel, kako te ljubim!"

Nastavil je še enkrat in nato zakotalil prazno čutaro po travi.

"Iztoče!" je pričel z razveseljenim glasom. "Da nisem hodil jaz s pametjo po svetu, kaj bi bilo s teboj, kozliček vrtolomni!"

"Zato ti bo vedel hvalo ves rod Slovenov."

"Na hvaljene jagode je treba kruto majhne čajne! Ampak vseeno. Če boš ti imel le toliko hvalve v srcu, kolikor je imaš preveč na jeziku, bom vesel. Upam namreč, da boš o priliki počesal tistega koštruna, Tunjuša — če ga seveda sam ne pošiljem prej Morani za priganjača. Zakaj malo malo je manjčalo zadnjič —"

Begunci so polegli krog Radovana in Iztoke ter radovedni poslušali godca.

"Govori, očka!" so se oglašali vsi zaeno. "Stvar je zanimiva. Da bi bil ti Tunjuša?"

"Jaz, da, jaz, Radovan!"

"Povej!" je silil Iztoke.

"Zadnjič je bilo, ko sem nesel tvoje pozdrave iz Bizanca domov."

"O domu, o sestri Ljubini, o očetu Svarunu mi nisi še ničesar povedal. Ni lepo!"

"Ni lepo? Sinko, vsak pastir naj svoje ovce zavrača! Ali si me kaj vprašal? Po očetu, po sestri. Nič! Zadujo kapljo ljubezni do svojih ti je menda izpila tista lepa dvorjanica, tista mehka podlasica. Ali naj ta rodi Slovenom Svaruniče, volkove in ture? Kaj? Jagneta ti ho rodila — in še ta kilava!"

"Radovan, ne skrni mi Irene! Molči!"

Iztoke se stresel od razburjenosti. V očeh so se svetilkali plameni. Radovan ni okrenil glave. Zavrtel je samo oči, pa je videl zadosti. Potuhnul se je, segel po drugi čutari, pil in nadaljeval:

"Ko sem doma žalostnemu očetu povedal, da živiš, da pravzaprav imenitno živiš v Bizancu, je stari oživel, kakor bi se bil napil tegale vina. Zakaj, ko sem prišel v gradišče, je ležal v travi, zvit v klopek, in ječal v smrtnih bridkosti."

"Bolani?" je hitro vprašal Iztoke.

"Ne bolani, žalosten, na smrt žalosten zaradi vojne med brati. Ob njem sta klečala Velegost in Bojan in ga tolažila. Vrnila sta se namreč z nesrečno povestjo, da Anti — zlasti starešini Volk in Viljenec — nočejo miru."

Vsi vojniki so namršili obrvi in resnih lic poslušali Radovana.

"Volk in Viljenec! Zaspeljena!"

"Zaspeljena, naščuvana po Tunjušu!"

"Veš to?"

"Povedal mi je star Ant, ki se je umaknil prelivanju bratovske krvi in se potikal sam kakor volk v gori, ves žalosten. In takisto mi je pravil Svarun, da je bil pri njem Tunjuš in ščeval v boj na Volka in Viljenca, Ljubinica mi je pa razodela, da se je Tunjuš pri njej — ženil — kravjerepnik!"

"Pri Ljubinici ženil? Hun — Tunjuš? Lazeš, Radovan!"

"Da bi lagal, Iztoče! Se je

regal je Tunjuš razsul v jezi, ko sem dospel v gradišče. Ljubinica se je pa tresla groze, katero ji je zavdal — ta čeljustač, arjasec smrdljivi."

"Da bi ga srečal! Ne uide mi!"

"Kakor sem ga srečal jaz in kakor je, žal, ušel meni."

"Morda pa le Radovan nje-mu," je zamrmral oni stari Sloven, česar pa godec ni slišal, ker ni maral.

"Srečal sem ga, ko je vihral iz gradišča, ker mu je Ljubinica pomolila pesico z ognjišča pod nos mesto poljuba. V dolini blizu gradišča sem zagledal njegov rdeči plašč — jaz pa v zasledo. Čakaj, sem si mislil, zdaj si spomniš, kdaj si preganjal Radovana! Hitro je jezdil, glava mu je visela na konjskem vratu, vsa zalostna in dermatna. Mižal je, natanko sem videl. Obiljubil sem bogovom obete, napel hrbet ter se pripravil na skok iz zasede. Bil je tako blizu, da bi ga zagrabil za plašč. Sežem po nož za pas — pri besili, noža ni bilo. Izgubil sem ga bil. In tako je ubežal smrti — kravjerepnik!"

"Pij, Radovane! Zakaj dobro si povedal!"

"Se boljše bi bil naredil; toda če ni bilo noža, ali naj ga s plunko po glavi? Več je vredna ena struna kot cela njegova buča. Ali še se srečava — in tedaj."

Godec je zamahnil s stisjeno pestjo, nato segel po čutari in jo izpraznil.

Vojaki so udarili v vesel smeh. Toda Radovan jih je ošinil z divjim pogledom in se prevahil od ognja v visoko travo.

"Le smejajte se, i drobničica vrtoglava! Ne poznate me še!"

Potegnil je prazno torbo in si jo del pod glavo.

"K počitku!" je ukazal Iztoke. "Na vsake dve uri naj se menja straža pri konjih, da ne zaspi čuvaj; zakaj trdni ste. Ob svitu zore odrinemo preko Hema!"

Vojaki so razgrebli žerjavico, da je ugasnil ogenj. Za nekaj trenutkov so vsi trdno pospali. Tudi Iztoke je želel spanca. Začutil je po tihih silno utrujenost. Šele sedaj se je zavedel, kako ga je zmučila ježa. Zaklopil je oči in potegnil konjeniški plašč čez obraz. Tisoč misli mu je vrelo po glavi. Toda na vse bi bil rad pozabil, samo da se počije za daljno pot. Zastoj iz dragega konjeniškega plašča je dihal vonj po nardi. Tako je dehtelo ono noč v njegovi sobi, ko se je sešel z Ireno.

Objela ga je vsa prelest tiste noči, ko jo je vodil za mehko roko iz čolna po Epafruditovem vrtu. V temi pod plaščem je zagledal njene modre oči, na licih je začutil božanje njenih svilenih las. Njegova duša je sedla v šajkico, s katero jo je spremljal nazaj v carsko palačo. Nad njima nebo, v srcih en sam koprneč žarek, na ustnicah molk, ker so onemele besede v toliki sreči. . . Nato — boj — boj za njo — napad na vrtu — grozna ječa — sedaj brez nje. . . Kje si Irena?

"Otetu," mu je rekel Epafrudit. Oteta? Abadu? Teodori? Morda tudi njemu oteta — in ne zanj. In vendar mu je življenje brez nje — smrt, dan brez večne misli nanjo — pusta noč, vse zmage — prazna igrača, če ne bi mogel pokloniti njej lavorik. Irena, kje bivaš? Ali hrepeni tvoje srce po mojem?"

"Tako mi Krista, objames jo!"

Tudi to je rekel Epafrudit. Objames? Kdaj? "Ker jo čuva Bog!" Iztoke se je v temni slutnji domislil blagovesti, katero mu je podarila Irena. Spominjal se je izrekov Krista križanega, katerega je molila ona. In rekle mu je: Veruj resnici — in njena ljubezen napolni tudi tvoje srce.

upanje; daleč na vzhodu se je zasvetilo, s tihim šelestom je prišlo po vrhovih drves in mu pojilo dušo z besedami blagosti. "Karkoli boste prosili v mojem imenu se vam bo zgodilo. . ."

Ustnice barbara so se začele premikati, iskale so besedi, vreo je iz duše: "Samo njo — Irene — sveto — čisto mojo edino mi daj — po Kristu, Gospodu njenem. . ."

Kakor sladka omotnica mu je stisnilo senci, obtežile so se trepanice, iz noči se je rodila luč, iz luči je krillila Irena z rokami proti njemu in ga klicala: "Pridi, moj predobri — junak junakov. . ."

(Dalje prihodnjic.)

Društveni oglasi.

Društvo sv. Janeza Krstnika ima svojo redno sejo, vsako tretjo nedeljo v mesecu v prostorih 3848 St. Clair Ave. N. E. Predsednik, Joe Kranjc, 3843 St. Clair; gl. tajnik, John Avcepe, 3946 St. Clair; Anton Osepek, zastopnik, 1065 East 61 cesta. — Rojaki se vabijo k obilnem pristopu.

K. K. podporno društvo Pr. Srca Jezusovega ima svoje redne seje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v Knausovi dvorani. Uradniki za leto 1909 so: predsednik: Fr. Knafelc, 1154 E. 60. Street; podpredsednik: John Saje; I. tajnik: Stefan Brodnik, 1096 E. 64 Str.; II. tajnik: John Turk; blagajnik: John Levstek; odbornika: John Pekolj, Anton Zupančič; zastopnik: Josip Božič, 5107 Scott Ave. Collinwood, O.; vratar: Feliks Prej. Schmidt, 5132 Superior Av. Njegove uradne ure: 7—8 zv.

Društvo "Slovenija" ima svoje redne seje vsako prvo nedeljo v mesecu ob dveh popoldne,

v prostorih na 3048 St. Clair Ave. N. E. — Kdor želi pristopiti, mora biti vpisan mesec dni popreje po društvenemu bratu. — Predsednik: John Gorjup; tajnik Frank Černe 1308 East 55th St. blagajnik Frank Spelko, 3504 St. Clair Ave. N. E.; društveni zdravnik Dr. J. M. Seliškar; Urad 6127 St. Clair Ave. N. E. — Člani imajo zdravnik plačanega. Bolni člani se morajo zglašati pri njem najmanj enkrat na teden, sicer ne dobe podpore.

Slovenska Narodna Čitalnica. Prostori na 1113 Norwood Rd vogal Glass ave. Preds. Primož Kogoj, 1327 E. 49th St. glavni tajnik France Hudovernik 6218 St. Clair Av, blagajnik Jak. Požun, 1164 E. 61th St. Knjižničar Karel Rogelj 1165 E. 61. ceta; Ivan Lah 6030 St. Clair Ave., čitalniški kolektor. Knjige se izposojujejo v nedeljo od 9. do 11. dop. v četrtek od 7. do 9. zvečer (solnični čas). Novi udje se sprejemajo pri mesečni seji vsak prvi četrtek v mesecu.

Slovensko telovadno in podporno društvo "Slovenski Sokol." — Ima svoje redne seje vsako prvo nedeljo v mesecu ob 9. dop. v Knausovi dvorani. — Za sprejem mora biti vsak kandidat vpisan po kakem bratu Sokolu. Sprejem in plačevanje, deškega naračaja od 8—9 ure pred gl. sejo. Telovadne vaje: I. oddelek od 7—8 II. oddelek od 7—10 vsako sredo in soboto zvečer v veliki dvorani. Starosta Frank Butala, 6220 St. Clair Ave.; tajnik France Hudovernik 6218 St. Clair Av; društveni zdravnik Dr. J. M. Seliškar, 6127 St. Clair Ave. 16oct08

K. S. P. društvo sv. Barbare št. 6, spadajoče h glavni postaji v Forest City, Pa., ima svoje redne mesečne seje vsako prvo nedeljo v mesecu in sicer ob 2. uri popoldne v Stockes Hall, Jac. Grdina, V društvo so

sprejemajo člani od 16. do 45 leta. Vstopnina po starosti. Bolniške podpore se plača \$7. na teden in to takoj po vstopu. Uradniki za leto 1909: Predsednik: Martin Colarič, 1075 E. 61. St. podpredsednik: John Prišel; prvi tajnik: Mihael Jalovec 1306 E. 55th St.; II. tajnik Frank Matjašič, blagajnik: Anton Uličakar; odborniki: Anton Benčin, Alojz Kosmač, Frank Zibert; vratar: John Vegel; zastavonoša: Mike Vinter. Pojasnila: dajeta predsednik in I. tajnik. Društveni zdravnik dr. J. M. Seliškar.

— Društvo sv. Vida št. 25. K. S. K. Jednote ima svoje redne mesečne seje vsako prvo nedeljo v mesecu, v Knausovi dvorani. Predsednik: Mike Setnikar, 6131 St. Clair Ave.; tajnik: Jos. Rus, 1306 E. 55. ceta; društveni zdravnik: dr. J. M. Seliškar, 6127 St. Clair Ave

SAMOSTOJNO K. K. P. Dr. Sv. JOZEFA. Redne mesečne seje četrto nedeljo v mesecu ob 2. uri pop. v Knausovi dvorani, 6131 St. Clair Ave. — Vstopnina od 15.—30. leta \$1.50; od 30.—35. leta \$2.00; od 35.—40. leta \$2.50. — Predsednik Frank Mežnaršič, 1061 E. 62nd St. tajnik Frank Kožmerl, 6428 Metta Ave. N. E. dr. zdravnik dr. J. M. Seliškar, 6127 St. Clair Ave. — Rojaki se vabijo k obilnemu pristopu.

Vedno pri rokah.

Zdravnik je mogoče daleč od Vas, toda ako imate doma staro in vredno nemško domačo zdravilo

Dr. RICHTERJEV

Sidro Pain Expeller,

zamorete se vedno boriti tudi proti hudim napadom reumatizma, neuralgije, prehlajenja, boleznij v prsih in hrbtu. Ono ima 30letni rekord svojega vspaha.

Brez varnostne znamke "sidro" ni pravo. 25 in 50 centov.

F. AD. RICHTER & Co.

215 Pearl St. New York.

Gostilna in dvorane

Naznanjam, da sem prevzel gostilno in dvorane Stocke's Hall od brata Jak. Grdina in bodem prostor sam vodil ter skušal vsem obiskovalcem dobro postreči.

Vsem Slovencem, prijateljem in znancom, se tople priporočam.

John Grdina

6025 ST. CLAIR AVE. (STOCKE'S HALL).

Andrej Utle

452 Spruce St. Collinwood, O

STAVBAR in Kontraktor

Gradim raznovrstna poslopja po kontraktu ali dogovoru.

Popravljam in barvam hiše, sploh, kar se potrebuje, da se izgotovi dobro poslopje.

Rojakom se priporočam.

Fotografira po dnevu in po noči.

Odprto v četrtek in soboto zvečer.

LIEBICH

HUSPOSKA BROS.

1841 Euclid Ave. CLEVELAND, O.

Vsem Slovencem v Pittsburgu, kakor onim, ki potujejo skozi to mesto, se priporoča edini slovenski hotel na 5175 Butler Str., kjer se dobi vedno čiste postelje, fina gorka in mrzla jedila, sveže pivo, prava kranjska slivovka in tropinjevec.

Priporoča se

J. Starčević,

lastnik.

SVOJI K SVOJIM.

Tel. Cuy. Central 7887-R.

TISKOVNA DRUŽBA

"AMERIKA"

Prvi slov. dvo-tednik.

6119 St. Clair Ave. N. E. - - Cleveland, Ohio.

IZDELUJE:

VSAKOVRSNE TISKOVINE kakor račune v vseh oblikah zavitke, pismeni papir i. t. d. **Vizitnice** raznih oblik. Vabila in lepake, (plakate.) i. t. d.

VSE TISKOVINE za podporna ali druga društva, kakor pravila, poročila, zalepke, pismeni papir i. t. d. in vsa v knjigovoznico spadajoča dela.

PRODAJA raznih knjig in razglednic.

VSAKO DELO se izvrši točno, okusno in po najnižjih cenah.

Posiljamo denar na vse strani sveta, najhitreje in varno. Za Združene države smo v zvezi z American Express Company.

E. A. Schellentrager

LEKARNAR.

3361 St. Clair Ave. N. E. Govorimo slovensko

Prsni Balzam, ozdravi prehladni kašelj 25c

Magični Anodyn ligament. Najboljši za bolečine 25c

Schellentrager's Carbolic Ointment, zdravi praske, kožne bolezni 25c

Geo. A. Lorentz

6702 BONNA AVE. N. E.

PLUMBER

Polaganje cevi za vodo in plin, kopeli itd. Se priporoča rojakom. Cent. 8873 R.

PRVA IN NAJSTAREJŠA SLOVENSKA NOTARSKA PISARNA V CLEVELANDU, O.

prej: Anton Klinc in Frank Russ

sedaj: **FRANK RUSS**

6104 ST. CLAIR AVE., N. E.

Izvršujem vsa v notarski posel spadajoča dela, delam raznovrstne prošnje v vojaških zadevah, iztirjavam dolgove tukaj in v stari domovini ter zavarujem poslopja in pohištvo proti ognju.

Za pravilno, točno in pošteno delovanje v notarsko stroko spadajočih opravil se jamči.

Pisarna je cel dan in zvečer do 9. ure odprta. Ob nedeljah uradujem od 9. do 12. ure popoldne.

FRANK RUSS

Prodaja parobrodskih listkov

